RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 113.378 van 6 december 2002
in de zaak A 125.127/VII-27.537.

In zake : de n.v. DE HEUVELS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25,

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DE HEUVELS op 6 augustus 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van drie besluiten van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 16 april 2002, waarbij de percelen kadastraal gekend als Sint-Martens-Latem, 1ste Afdeling, sectie A, respectievelijk nrs. 0591c, 0597n, en 0597p, worden aangewezen als verontreinigde gronden waar bodemsanering moet plaatsvinden.

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST, in toepassing van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag gelast en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november 2002;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij beweert eigenaar te zijn van de drie percelen waarop de bestreden besluiten betrekking hebben; dat op 15 en 18 februari 2002 OVAM voor de drie percelen een bodemattest afleverde, waaruit blijkt dat ze zijn opgenomen in het register van verontreinigde gronden; dat OVAM zich daarvoor baseert op de bevindingen van een oriënterend bodemonderzoek van 27 september 2000; dat op 21 februari 2002 OVAM aan de verzoekende partij laat weten van oordeel te zijn dat de percelen aangetast zijn door een historische bodemverontreiniging die een ernstige bedreiging vormt; dat met brieven van 6 juni 2002 OVAM aan de verzoekende partij de drie bestreden beslissingen van 16 april 2002 betekent; dat daarin de percelen, op voorstel van OVAM van 8 april 2002, aangewezen worden als historisch verontreinigde gronden waar bodemsanering moet plaatsvinden;

Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert, genomen uit de schending van artikel 84 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State met toepassing van artikel 159 van de Grondwet ten aanzien van artikel 4, § 1, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering (VLAREBO) en wegens ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag; dat zij stelt dat de bestreden beslissingen steunen op de bevindingen van een oriënterend bodemonderzoek dat werd uitgevoerd omwille van de verplichting vervat in artikel 4, §1, 3° van VLAREBO (periodiek bodemonderzoek voor bepaalde categorieën van inrichtingen of activiteiten); dat zij meent dat dit besluit onwettig is, omdat bij de totstandkoming ervan aan de Afdeling Wetgeving van de Raad van State een spoedadvies werd gevraagd, welke vraag echter niet afdoende werd gemotiveerd en welke tevens wordt tegengesproken door het feitelijk verloop van de zaken; dat zij daaruit afleidt dat de bestreden beslissingen ten onrechte werden gegrond op een periodiek oriënterend bodemonderzoek dat plaatsvond op grond van een onwettig reglement (VLAREBO), zodat deze besluiten werden genomen met miskenning van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag, zodat precies daardoor meteen ook de gehele procedure die moet leiden tot sanering onwettelijk is;

Overwegende dat artikel 30, §§ 1 en 2, van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering (Bodemsaneringsdecreet) luidt als volgt:

> "§1. Op gronden met historische bodemverontreiniging wordt bodemsanering uitgevoerd indien er ernstige aanwijzingen zijn dat de bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt.
> §2. De Vlaamse Regering wijst op voorstel van OVAM die historisch verontreinigde gronden aan, waar bodemsanering moet plaatsvinden".

Dat uit deze tekst niet af te leiden valt dat de ernstige aanwijzingen dat de bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt enkel zouden kunnen blijken uit een oriënterend bodemonderzoek;

Overwegende dat de verzoekende partij niet aanvoert dat het oriënterend bodemonderzoek, zonder de betrokken reglementering, elke bewijswaarde zou missen; dat zij evenmin inhoudelijke kritiek levert op de conclusies van dit bodemonderzoek, dat als bewijsmiddel overigens niet is voorgeschreven door artikel 30, § 1 en § 2 van het bodemsaneringsdecreet; dat de thans bestreden beslissing haar grondslag vindt in deze decretale bepaling; dat een gebeurlijke beoordeling van de wettigheid van het besluit van de Vlaamse regering van 3 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering (VLAREBO) zonder belang is voor de beoordeling van de wettigheid van de thans bestreden beslissing; dat de beweerde onwettigheid van VLAREBO, waarin het oriënterend bodemonderzoek als bewijsmiddel wordt vermeld, zonder dat daaraan een bijzondere bewijswaarde wordt toegekend, immers niet tot gevolg kan hebben dat dit bewijsmiddel op zich nietig zou zijn, zeker nu de verzoekende partij de verontreinigde toestand van de bodem niet in vraag stelt; dat het beroep kennelijk niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes december tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH	E. BREWAEYS,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Th. VAN RAEMDONCK. **E. BREWAEYS**.